

Az Aranykéz utcai szép napok legtöbb elbeszélésének a szerelem a témája. Elvétett, kárpótlást kereső, kalandos-fűszeres, reménytelen és még sokféle szerelem történeteit olvashatjuk a könyv lapjairól; jól ismert Krúdy-figurákkal találkozhatunk újra, kik köré a művész színes, gazdag álmovilágot varázsol, s kiket oly rokonszenvvel kísér útjaikra, hogy mi is megszeretjük őket, de mikor már-már komolyan vennénk érzelmeiket, ironikus fölénnyel tekint le rájuk, megmosolyogtatja velünk hőseit, titkolt érzelmességünket. Olyanok ezek az írások, olyan valóságosak és lebegőek, mint azok a történetek, melyek az ébrenlét és az álm határmezsgyéjén születnek, mikor a test még érzi a napi munka fáradalmait, de a képzelet már szabadon csatangol, szép és szomorú emlékei színhelyére tér vissza újra és újra — száll, barangol, megy, merre kedve, vonzalma hívja.